

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/344/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114200977
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114200977.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: G. X., narodený XX.X.XXXX, bytom B. XX, J., právne zastúpený: JUDr. Peter Tóth, advokát, so sídlom Bartošková 7, Bratislava, proti žalovanej: L. M. FINANC, s.r.o., IČO 36 250 244, so sídlom Tehelná 5711/8, Trnava, o zaplatenie sumy 1.150.000 eur s príslušenstvom, o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 14C/5/2014-336 zo dňa 10.8.2016, takto

rozhodol:

Odvolačí súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zriadil záložné právo žalobcu pre zabezpečenie peňažnej pohľadávky vo výške 1.150.000 eur, ktorá je predmetom konania pod sp. zn. 14C/5/2014, k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalovanej zapísaným Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, pre okres Trnava, obec P., katastrálne územie P. I. na liste vlastníctva č. XXXX: parcela registra „C“ č. 196 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 577 m², parcela registra „C“ č. 8258/28 - záhrady o výmere 564 m², parcela registra „C“ č. 8258/29 - záhrady o výmere 395 m², parcela registra „C“ č. 8258/30 - záhrady o výmere 520 m², parcela registra „C“ č. 8258/31 - záhrady o výmere 478 m², parcela registra „C“ č. 8258/32 - záhrady o výmere 285 m², parcela registra „C“ č. 8258/33 - záhrady o výmere 428 m², parcela registra „C“ č. 8258/34 - záhrady o výmere 339 m², parcela registra „C“ č. 8258/35 - záhrady o výmere 309 m², parcela registra „C“ č. 8258/36 - záhrady o výmere 341 m², parcela registra „C“ č. 8258/37 - záhrady o výmere 301 m², parcela registra „C“ č. 8258/38 - záhrady o výmere 368 m², parcela registra „C“ č. 8258/39 - záhrady o výmere 316 m², parcela registra „C“ č. 8258/40 - záhrady o výmere 343 m², parcela registra „C“ č. 8258/41 - záhrady o výmere 346 m², parcela registra „C“ č. 8258/42 - záhrady o výmere 391 m², parcela registra „C“ č. 8258/43 - záhrady o výmere 408 m², parcela registra „C“ č. 8258/44 - záhrady o výmere 564 m², parcela registra „C“ č. 8258/45 - záhrady o výmere 550 m², parcela registra „C“ č. 8258/47 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/48 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/49 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/50 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/51 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/52 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/53 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/54 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/55 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/56 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/57 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/58 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/59 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/60 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/61 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/62 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/63 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/64 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/65 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/66 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/67 - záhrady o výmere 20 m², parcela registra „C“ č. 8258/68 -

záhrady o výmere 20 m2, parcela registra „C“ č. 8258/69 - záhrady o výmere 20 m2, parcela registra „C“ č. 8258/70 - záhrady o výmere 20 m2, parcela registra „C“ č. 8258/71 - záhrady o výmere 1932 m2, a II. na liste vlastníctva č. XXXX: parcela registra „C“ č. 766 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1052 m2, stavba s. č. XX - budova obchodu a služieb, na parc. č. 766, s tým, že výkon tohto záložného práva môže nastať až po právoplatnosti súdneho rozhodnutia o priznaní pohľadávky žalobcu uplatnenej v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 14C/5/2014.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 343 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 344, § 324 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobca sa žalobou zo dňa 13.1.2014 doručenou súdu prvej inštancie dňa 15.1.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1.150.000 eur s príslušenstvom na tom základe, že žalobca so žalovanou uzavreli kúpnu zmluvu zo dňa 23.3.2009 s novelizáciou zo dňa 20.2.2012, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti žalovanej v katastrálnom území P. evidované na LV č. XXXX: parc. č. 766 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1052 m2, stavba s. č. XX na parc. č. 766 a na LV č. XXXX: parc. č. 196, č. 8258/28, č. 8258/29, č. 8258/30, č. 8258/31, č. 8258/32, č. 8258/33, č. 8258/34, č. 8258/35, č. 8258/36, č. 8258/37, č. 8258/38, č. 8258/39, č. 8258/40, č. 8258/41, č. 8258/42, č. 8258/43, č. 8258/44, č. 8258/45, č. 8258/47, č. 8258/48, č. 8258/49, č. 8258/50, č. 8258/51, č. 8258/52, č. 8258/53, č. 8258/54, č. 8258/55, č. 8258/56, č. 8258/57, č. 8258/58, č. 8258/59, č. 8258/60, č. 8258/61, č. 8258/62, č. 8258/63, č. 8258/64, č. 8258/65, č. 8258/66, č. 8258/67, č. 8258/68, č. 8258/69, č. 8258/70, č. 8258/71. Dohodnutá kúpna cena za uvedené nehnuteľnosti bola 1.190.000 eur, pričom v tom čase opatrovník konateľa žalovanej P. C. svojim podpisom potvrdil fyzické prevzatie kúpnej ceny v hotovosti. Na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.1.2012, právoplatného dňa 31.1.2012, však došlo k spätnému zapísaniu žalovanej ako vlastníka predmetných nehnuteľností. Podľa žalobcu sú si preto zmluvné strany povinné nahradiť to, čo si navzájom poskytli a nakoľko vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo vrátené v prospech žalovanej, žalobca má nárok na vrátenie kúpnej ceny. Žalovaná má totiž tak vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, ako aj platbu, ktorú žalobca za nehnuteľnosti uhradil. Žalobca predložil Kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalovanou a žalobcom dňa 23.3.2009, ako aj jej novelizáciu uzavretú zmluvnými stranami dňa 20.2.2012, podľa ktorej zmluvy zo dňa 20.2.2012 predmetom prevodu boli okrem iného aj vyššie uvedené nehnuteľnosti, ktorých kúpna cena podľa čl. III. kúpnej zmluvy bola 1.150.000 eur, v ktorom článku je uvedené, že predávajúci potvrdzuje podpisom na tejto zmluve prevzatie kúpnej ceny v celkovej výške pri podpise tejto zmluvy v hotovosti. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 19.3.2014 s podanou žalobou nesúhlasila, poukazovala na to, že kúpnu zmluvu uzavrel za žalovanú opatrovník konateľa žalovanej P. C., pričom na takýto právny úkon sa podľa § 28 Občianskeho zákonníka vyžaduje schválenie súdom, čo v danom prípade splnené nebolo. Ďalej sa žalovaná bránila tým, že suma 1.150.000 eur nebola nikdy vo faktickej moci žalovanej, reálne ju mohol obdržať iba P. C. ako opatrovník konateľa žalovanej, ktorý pri uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 23.3.2009 prekročil svoje oprávnenia z titulu funkcie opatrovníka. Uvádza, že predmetná zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom.

4. Žalobca podaním zo dňa 13.7.2016 doručeným súdu dňa 15.7.2016 navrhol, aby súd prvej inštancie vydal zabezpečovacie opatrenie podľa § 343 ods. 1 a 3 Civilného sporového poriadku, ktorým zriadi záložné právo žalobcu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovanej, pre zabezpečenie pohľadávky žalobcu, ktorá je predmetom tohto konania. Poukazoval na predmet konania, ktorým sa domáha vrátenia časti zaplatenej kúpnej ceny 1.150.000 eur, keď vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam zostalo žalovanej. Uviedol, že na základe dedičského rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 26D/911/2014 sa stal P. C. majoritným vlastníkom žalovanej. Proti P. C. je vedené exekučné konanie vykonávané súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Laiferom sp. zn. Ex 2679/2012 na základe poverenia Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 7Er/614/2012 na sumu 144.515,88 eur. P. C. má značné finančné záväzky voči tretím osobám, za obdobie 12 mesiacov vykonal už tri valné zhromaždenia, pri ktorých menil konateľov spoločnosti, preto žalobca nemá elementárnu dôveru v splnenie si povinnosti žalovanej voči žalobcovi bez zriadenia zabezpečovacieho opatrenia. Vrátenie finančných prostriedkov podľa žalobcu vyplýva z rozhodnutia NS SR, ktoré žalovaná nerešpektuje, pričom vzhľadom na prístup majoritného vlastníka spoločnosti žalovanej je daná dôvodná obava, že pohľadávku žalobcu nebude možné uspokojiť. Žalovaná, ani jej majoritný vlastník P. C., podľa žalobcu nedisponujú žiadnym postihnuteľným majetkom. Vzhľadom na dôvody žaloby vo veci sp. zn. 14C/5/2014 a pre účely zabezpečenia núteného

výkonu rozhodnutia na vrátenie poskytnutého plnenia 1.150.000 eur žalobca žiadal, aby súd prvej inštancie jeho návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel.

5. Vecne argumentoval súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, že preskúmaním podanej žaloby, predložených listinných dokladov, ako aj návrhu žalobcu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, dospel súd k záveru, že návrh žalobcu na zabezpečovacie opatrenie je dôvodný. Žalobca sa v konaní domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 1.150.000 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia žalovanej, s ktorou uzavrel kúpnu zmluvu zo dňa 23.3.2009 doplnenú dňa 20.2.2012, v zmysle ktorej sa žalobca mal stať vlastníkom nehnuteľností špecifikovaných vo výroku uznesenia, za kúpnu cenu 1.150.000 eur. Pretože však vlastníkom predmetných nehnuteľností zostala naďalej žalovaná, žalobca sa domáha vrátenia zaplatenej kúpnej ceny. Žalobca poukazuje na to, že vzhľadom na správanie sa žalovanej, ktorá pohľadávku žalobcu odmieta uhradiť, ako aj správanie sa aktuálneho väčšinového spoločníka a konateľa žalovanej P. C., ktorý ako opatrovník pôvodného konateľa B. C. mal svojím podpisom na kúpnej zmluve potvrdiť prevzatie žalovanej kúpnej ceny, má žalobca obavu, že nútený výkon právoplatného súdneho rozhodnutia, by mohol byť ohrozený, nakoľko voči väčšinovému spoločníkovi žalovanej je vedená exekúcia, má značné finančné záväzky voči tretím osobám, žalovaná, ani jej väčšinový spoločník nedisponujú žiadnym postihnuteľným majetkom. Súd prvej inštancie z aktuálnych listov vlastníctva č. XXXX a č. XXXX pre k. ú. P. zistil, že žalovaná je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, avšak z týchto listov vlastníctva vyplýva, že ohľadom predmetných nehnuteľností je vedených viacero súdnych konaní, ako aj exekúcia predajom predmetných nehnuteľností. Súd prvej inštancie preto vzhľadom na skutočnosť, že peňažná pohľadávka žalobcu uplatnená v tomto konaní je v značnej výške, pričom táto peňažná suma mala byť kúpnu cenou za predmetné nehnuteľnosti, teda pravdepodobne zodpovedá všeobecnej hodnote týchto nehnuteľností, návrhu žalobcu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel, nakoľko v danom prípade existuje obava, že prípadný výkon právoplatného rozhodnutia súdu, by mohol byť ohrozený.

6. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala písomne odvolanie žalovaná s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a), f), g) Civilného sporového poriadku. K odvolaniu priložila Návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zo dňa 2.9.2016, Notársku zápisnicu číslo N 73/2012, Nz 4561/2012, NCRIs 4695/2012 zo dňa 8.2.2012, Dohodu o urovaní zo dňa 8.2.2012. V odvolaní uviedla, že v prvom rade súd prvej inštancie nesprávne posúdil dôvodnosť obavy, že prípadný výkon právoplatného rozhodnutia súdu by mohol byť ohrozený, pretože v priebehu exekučného konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7Er/614/2012 u súdneho exekútora JUDr. Stanislava Laifera, so sídlom Prievozská 14/A, Bratislava pod sp. zn. EX 2679/2012, na ktoré poukazuje žalobca, zistil konateľ žalovanej, že samotný exekučný titul - notárska zápisnica pod sp. zn. N 1/2010, Nz 77/2010, NCRIs 75/2010 s osobou povinnou a s osobou oprávnenou, predmetom ktorej je povinnosť povinného zaplatiť sumu vo výške 116.178,71 eur v lehote do troch kalendárnych dní odo dňa doručenia písomnej výzvy od odporcu na zaplatenie dlžnej sumy v mieste bydliska povinného a zároveň vyhlásenie osoby povinnej o uznaní záväzku a súhlase osoby povinnej s exekúciou, tento nenadobudol doposiaľ vykonateľnosť z dôvodu, že v ňom nie je vôbec uvedený dátum splatnosti sporného záväzku vo vzťahu k oprávnenému, pričom nadobudol presvedčenie, že existuje dôvod na návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ktorý konateľ a spoločník podal dňa 2.9.2016. V druhom rade žalovanej nikdy nebola vyplatená kúpna cena vo výške 1.150.000 eur na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.3.2009, ktorá bola novelizovaná ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20.2.2012, čo je stále predmetom konania na orgánoch činných v trestnom konaní. Žalovaná nie je dlžná žalobcovi sumu vo výške 1.150.000 eur, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní. Pôvodná kúpna zmluva zo dňa 23.3.2009, ktorá bola novelizovaná ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20.2.2012, vôbec nedokazujú skutočnosť, že v čase ich podpisu bola kúpna cena 790.000 eur a 400.000 eur v skutočnosti aj reálne žalovanej odovzdaná, pričom uzatvorenie predmetných kúpnych zmlúv bolo iba formálne a zo strany žalobcu, jeho právneho zástupcu ako aj obchodného partnera žalobcu advokáta JUDr. I. S. sa jednalo o čistý podvod. Opatrovníkovi žalovanej nikdy nebola vyplatená kúpna cena v sume 1.150.000 eur pri podpise zmluvy zo strany kupujúceho - žalobcu, nakoľko tento nebol ani prítomný pri podpise. Z výrokovej časti a odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.1.2012, vôbec nevyplýva záväzok žalovanej zaplatiť žalobcovi čiastku 1.150.000 eur, ako tvrdí žalobca. Žalovaná poukazuje na to, že dňa 8.2.2012 bola medzi žalobcom a žalovanou a JUDr. I. S. uzatvorená dohoda o urovaní, ktorá podľa čl. 5 ods. 1 tejto dohody predstavuje konečné usporiadanie všetkých sporných práv a povinností medzi účastníkmi dohody definovaných v preambule

a v čl. 1 tejto dohody, z ktorého vyplýva, že ide o urovanie sporných a pochybných práv a povinností účastníkov konania, ktoré sú dané neistým právnym postavením JUDr. I. S. ako právny následok konania ktorého existuje rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.1.2012. Všetky sporné práva a povinnosti boli urované tak, že žalovaná má byť povinná zaplatiť JUDr. I. S. peňažnú čiastku vo výške 800.000 eur pozostávajúcu z kúpnej ceny vo výške 750.000 eur, ktorú mal JUDr. I. S. zaplatiť žalobcovi a peňažnej čiastky 50.000 eur ako nákladov spojených so správou nehnuteľností. Žalobca osvedčuje svoje nároky ako aj obavu, že exekúcia bude ohrozená, ale žalovaná zastáva názor, že v prípade ak podľa predchádzajúcich tvrdení JUDr. I. S. v iných súdnych konaniach došlo k platnému, úplnému a konečnému usporiadaniu všetkých sporných práv a povinností plynúcich z kúpnej zmluvy zo dňa 23.3.2009 a plynúcich kúpnych zmlúv zo dňa 22.9.2010 a to aj v nadväznosti na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.1.2012, na základe ktorého došlo k výmazu vlastníckeho práva JUDr. I. S., k zániku pôvodného záväzku žalovanej previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na žalobcu, ako aj k zániku žalobcu previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na JUDr. I. S.. Tento záväzok bol nahradený v celom novým záväzkom vyplývajúcim z dohody o urovaní. Žalovanej nie je zrejmé, z akého dôvodu žalobca podal žalobu o zaplatenie sumy 1.150.000 eur, keďže všetky sporné otázky mali byť urované v predmetnej dohode o urovaní. Žalovaná tiež poukazuje na to, že postup žalobcu je v príkrom rozpore s uzatvorenou dohodou o urovaní, ktorá mala v celom rozsahu definitívne urovať všetky vzťahy vyplývajúce z kúpnych zmlúv a teda nastoliť nový právny stav nezlučiteľný so žalobou žalobcu o zaplatenie sumy 1.150.000 eur. Za tohto stavu je žalovaná názoru, že žalobca nedokáže za žiadnych okolností dosvedčiť danosť práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana vo forme zabezpečovacieho opatrenia, keďže priamo z tvrdení JUDr. I. S. v iných súdnych konaniach a dôkazov je zrejmé, že žalobca nemá nárok na zaplatenie sumy 1.150.000 eur, pretože mu chýba titul, ktorý zanikol a bol v celom rozsahu nahradený novým záväzkom. V tejto právnej veci podľa názoru žalovanej má existovať exekučný titul, ktorým je notárska zápisnica a teda akékoľvek nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak ex lege vylúčené. Žalovaná ďalej zdôrazňuje, že vo vzťahu k obligačnému vzťahu JUDr. I. S. a žalovanej tento sa už nijako nedotýka žalobcu a teda nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na základe ktorého sa obmedzí dispozícia s nehnuteľnosťami, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej je absolútne neprípustné, nakoľko vo vzťahu neexistuje právo, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Žalobca nepreukázal a ani neosvedčil dostatočným spôsobom existenciu práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana, následkom čoho nie je možné vyvodzovať ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, či ohrozenie akejkoľvek exekúcie. V treťom rade súd prvej inštancie nesprávne posúdil dôvodnosť obavy, že prípadný výkon právoplatného rozhodnutia súdu by mohol byť ohrozený v súvislosti s exekúciou predajom nehnuteľností, pretože predmetná exekúcia sa riadne spláca. Exekučné konanie sa na Okresnom súde Trnava realizuje pod sp. zn. 54Er/466/2016 a u súdneho exekútora JUDr. Lukáša Liščáka pod sp. zn. EX 245/2016, ktorého predmetom je vymoženie sumy 2.520 eur s príslušenstvom, malo by byť ukončené v priebehu tohto mesiaca vymožením celej pohľadávky ako aj príslušenstva. Žalovaná zastáva názor, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nemá žiadne právne opodstatnenie, preto je tu zo strany odvolacieho súdu dôvod na postup podľa § 388 Civilného sporového poriadku. Žalovaná navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietne.

7. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu. K vyjadreniu pripojil Výpisy z listov vlastníctva č. XXXX, č. XXXX zo dňa 26.9.2016 pre kat. úz. P. Vo vyjadrení uviedol, že od podania návrhu sa počet záložných práv na LV č. XXXX, č. XXXX nielen že nezmenšil, ale pribudli ďalšie 2 plomby vyznačené na základe Z 551/2016, Z 5501/2016 v septembri 2016. Je teda úplne zrejmé, že skutočnosti, ktoré uvádza P. C. sú úplne vymyslené a nezakladajú sa vôbec na pravde. Zákon pre takúto situáciu, keď vlastníci a žalovaná, resp. majoritný vlastníci spoločnosti, účelovo konajú a zjavne sa snažia o znižovanie majetku a neuhádzanie dlžôb pre prípad výkonu rozhodnutia možnosť zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam. Nárast exekučných konaní je možné v ďalšom období predpokladať geometrickým radom s pribúdajúcim obdobím a stratou akéhokoľvek presvedčenia veriteľov o možnosti splatenia svojich pohľadávok, či už P. C. alebo žalovanou. Vydanie a znenie zabezpečovacieho opatrenia je plne s objektívnym skutkovým stavom a právnymi predpokladmi, ktoré požaduje Civilný sporový poriadok. Vzhľadom na uvedené preto považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za správne v plnom rozsahu po právnej a skutkovej stránke a jediné môže byť akou takou zárukou pre súdne spory. Odvolanie ako nedôvodné žiada zamietnuť a potvrdiť zabezpečovacie opatrenie, ako bolo vydané.

8. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadrila žalovaná. Vo vyjadrení uviedla vo vzťahu k pribudnutiu dvoch plomb na LV č. XXXX, č. XXXX vyznačených ako Z 5051/2016 a Z 5501/20106, že jedna z týchto plomb bola zapísaná na základe podnetu Okresného súdu Trnava po vydaní zabezpečovacieho opatrenia zriadeného formou záložného práva v tomto konaní a druhá plomba bola zapísaná na podnet žalobcu (a teda nie ako dôsledok konania žalovanej). Tvrdenia žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktoré uviedli vo svojom podaní, sa nezakladajú v celom rozsahu na pravde. Žalovaná dostatočne preukázala skutočnosti, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nemá zákonné opodstatnenie, pretože žalobca spolu s právnym zástupcom sústavne zavádzajú súd a týmto preukazujú snahu zneužiť inštitút zabezpečovacieho opatrenia na osobné ciele, ktoré hraničia až s trestnými činmi.

9. K vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu. K vyjadreniu pripojil Výpis z obchodného registra PULLMANN GROUP, spol. s r.o. zo dňa 3.11.2016, Výpis z obchodného registra žalovanej zo dňa 2.11.2016, Výpis z CRE SKE zo dňa 2.11.2016, Výpis - dlžníci na poistnom zo dňa 2.11.2016, Výpis zo živnostenského registra konateľa žalovanej zo dňa 2.11.2016, Zoznam dlžníkov zo dňa 2.11.2016, Výpisy z listov vlastníctva č. XXXX, č. XXXX zo dňa 2.11.2016 pre kat. úz. P., Výpis z centrálného registra exekúcií zo dňa 2.11.2016. Vo vyjadrení uviedol, že skutkový a právny stav veci jednoznačne určil, špecifikoval právne záväzne vo svojom rozhodnutí NS SR sp. zn. 1Sžr/46/2011-98 zo dňa 17.1.2012. Z tohto rozhodnutia vyplýva povinnosť účastníkov vrátiť si to, čo si navzájom preukázateľne poskytli, teda žalovaná má navrátené vlastníctvo k nehnuteľnostiam a žalobca má právo na vrátenie kúpnej ceny. Od podania návrhu žalobcu na zriadenie záložného práva pribudli na LV č. XXXX, XXXX ďalšie dve plomby a počet záložných práv sa nezmenšil. Ako dôkaz o opodstatnenosti vydania zabezpečovacieho opatrenia prikladá výpis z centrálného registra exekúcií SKE, podľa ktorého sú žalovanej ako aj osobe dediča a vlastníka, ktorý spôsobil všetky súdne spory P. C. ako majoritnému vlastníkovi vedie nasledovné exekučné konania: EX 1602/2016, EX 1142/2016, EX 3967/2015, EX 2679/2012. Skutočnosti, ktoré uvádza P. C. sú úplne vymyslené, nehodnoverné a nezakladajú sa na pravde. Zákon pre takúto situáciu, keď vlastníka a žalovaná, resp. majoritný vlastníka spoločnosti, účelovo konajú a zjavne sa snažia o znižovanie majetku a neuhrádzanie dlžôb ani v exekučných konaniach, pre prípad výkonu rozhodnutia dáva možnosť zriadenia záložného práva. Reálny výkon zabezpečovacieho opatrenia by prichádzal v úvahu len po právoplatnom skončení súdneho konania v prospech žalobcu. Žalobca dokladoval a výpisom z registra nehnuteľností dokladuje, že vydanie zabezpečovacieho opatrenia je plne s objektívnym skutkovým stavom a právnymi predpokladmi, ktoré pre takéto opatrenie požaduje Civilný sporový poriadok. Na majetok žalovanej sú dané 4 x zápis Z, proti majoritnému vlastníkovi v podiele 85 % sú aktuálne vedené 4 exekučné konania, ďalšou predpokladanou exekúciou je nárok NU JUDr. Opatovský z dôvodu neuhradenia odmeny notárovi za prejednanie dedičstva po neb. B. C.. Pre ich reálne naplnenie a ochranu pred prevodmi a špekulatívnymi úkonmi je tak potrebné vydané zabezpečovacie opatrenie, a to aj s prihliadnutím na výšku pohľadávky 1.150.000 eur.

10. Žalovaná sa vyjadrila ďalším podaním. K podaniu pripojila Konečné vyúčtovanie exekučného konania EX 4291/14 zo dňa 18.1.2016, Konečné vyúčtovanie exekučného konania sp. zn. EX 245/16 zo dňa 23.11.2016, Uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/81/2015-190 zo dňa 10.3.2015, Potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 14.11.2016, Uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 53Er/188/2016-74 zo dňa 18.10.2016, Žiadosť o schválenie splátkového kalendára EX 114/2016 zo dňa 16.11.2016, Zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 26.9.2016. V podaní uviedla, že je toho názoru, že rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.1.2012 vôbec neurčil povinnosť účastníkov vrátiť si to, čo si navzájom poskytli a zároveň nie je pravdou skutočnosť, že by súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že by žalobca žalovanej kúpnu cenu preukázateľne uhradil. Exekučné konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 54Er/466/2016 bolo ukončené konečným vyúčtovaním konania pod sp. zn. EX 245/2016 dňa 23.11.2016 vymožením pohľadávky a príslušenstva vrátane trov exekúcie. Informatívna poznámka o výkone predmetnej exekúcie ako aj záznam pod sp. zn. Z 4016/2016 budú následne vymazané. Exekučné konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 52Er/2210/2014 bolo ukončené konečným vyúčtovaním exekučného konania pod sp. zn. EX 4291/2014 zo dňa 18.1.2016 splnením povinnosti a úhrady trov exekúcie v sume vo výške, ktorá bola určená. Žalovaná sa skutočne snaží v rámci svojich finančných možností postupne uhrádzať záväzky vyplývajúce z obchodného styku. Žalovaná je v súčasnosti v procesnom postavení povinného už len v exekučnom konaní Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 53 Er/188/2016 u súdnej exekútorky JUDr. Soni Majkútovej pod sp. zn. EX 114/2016, ktorej predmetom je vymoženie sumy 440,75 eur s príslušenstvom, pričom po zamietnutí námietok proti exekúci, sa so súdnou exekútkou

dohodla na splátkach exekúcie a príslušenstva v sume 400 eur mesačne so začiatkom postupného plnenia ku dňu 20.12.2016 tak, aby dosiahla jej úspešné ukončenie v mesiaci marec roku 2017. Žalovaná sa žiadnym spôsobom nesnaží o znižovanie hodnoty svojho majetku, pretože k tomu nevykonáva žiadne právne úkony. Ak zo strany žalovanej dochádza k postupným úhradám pohľadávok veriteľom, je nárast exekučných konaní geometrickým radom vylúčený. Vo vzťahu k pohľadávke notára JUDr. Petra Opatovského, ktorú bol povinný spoločník a konateľ žalovanej zaplatiť v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 26D/911/2016.331 zo dňa 26.3.2015, sa nerealizuje exekučné konanie, po ústnej dohode s notárom JUDr. Petrom Opatovským dal mu individuálny časový priestor na vysporiadanie tejto pohľadávky v rámci svojich finančných možností. V súvislosti s exekučným konaním, ktoré je vedené proti konateľovi a spoločníkovi žalovanej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7Er/614/2012, bol doručený dňa 2.9.2016 návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Konateľ a spoločník žalovanej previedol bezodplatne obchodný podiel vo výške 100 % v spoločnosti Matovič a Partners, s.r.o., na C. G. a G. M. z dôvodu, že predmetná obchodná spoločnosť nevykonávala žiadnu činnosť a taktiež nevlastnila žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok, teda išlo o prevod čisto administratívneho charakteru. Závazky z obchodného styku nespôsobil aktuálny konateľ, ale spôsobili ich minoritná spoločníka žalovanej S. C. v čase výkonu opatrovníckej funkcie tak, že tieto záväzky včas neuhradila. Aj z ďalších súdnych konaní vedených na odvolacom súde je viac ako zrejmé, že žalobca, jeho právny zástupca ako JUDr. I. S. spáchali na konateľovi žalovanej v čase jeho výkonu opatrovníckej funkcie rozsiahly podvod. Žalovaná navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdi prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietne.

11. Žalobca sa vyjadril ďalším podaním zo dňa 7.12.2016. K podaniu pripojil Výpisy z Listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 6.12.2016, z Listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 6.12.2016, obe pre kat. úz. P.. Uvedené podanie odvolací súd v zmysle ustanovenia § 374 ods. 3 Civilného sporového poriadku nedoručoval žalovanej, nakoľko to nebolo potrebné na zachovanie práva na spravodlivý proces, keďže žalobca v ňom opakovane poukazoval prevažne na tie isté skutočnosti ako v jeho predchádzajúcich podaniach.

12. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že žalovaná použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), f), g) Civilného sporového poriadku), v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

14. V zmysle § 343 Civilného sporového poriadku zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2). Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (ods. 3).

15. V zmysle § 344 Civilného sporového poriadku ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

16. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiacemu zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby, čo aj obvykle v súčinnosti s inými osobami stojacimi mimo okruh strán konania v konkrétnej veci, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania povinným aktivít týkajúcich sa či už jeho majetku v smere zbavenia sa ho alebo iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide, ale i v širších súvislostiach. Tými vo vzťahu k majetku spôsobilému na uspokojenie pohľadávky tvoriacej predmet sporu treba rozumieť predovšetkým otázku existencie iného majetku povinného, než toho majúceho byť dotknutého zabezpečovacím opatrením, teda konkrétne aj vyhodnotenie, či po naplnení hrozacej obavy zbavenia sa povinným nejakého majetku tomuto ostane ešte nejaký iný majetok, ktorý by bol spôsobilý samostatne poslúžiť potenciálnemu exekučnému vymoženiu prisúdenej pohľadávky. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by povinný už urobil právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidenčnej zmene vlastníckeho práva v príslušnej evidencii (v katastri). Práve preto robenie púhych faktických úkonov smerujúcich k prevodu vlastníctva nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný vplyv, aj keď robenie takýchto úkonov je na druhej strane nepochybne dostatočným svedectvom záujmu nakladať s vecami.

18. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formalities, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže dôvodná obava z ohrozenia exekúcie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu, že peňažná pohľadávka žalobcu uplatnená v konaní je v značnej výške, pričom táto mala byť kúpnu cenou za predmetné nehnuteľnosti, keď v danom prípade existuje obava, že by prípadný výkon právoplatného rozhodnutia súdu mohol byť ohrozený.

20. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a zriadil záložné právo na nehnuteľnosti žalovanej.

21. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní potrebnom na vydanie rozhodnutia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

22. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu žalovanej, ktorá v odvolaní navyše neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privediť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade nie sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

23. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca odvodzuje svoju požiadavku na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia jednak z tvrdených okolností nezaplatenia kúpnej ceny žalovanou za predmetné nehnuteľnosti, jednak z okolností ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Pri svojich úvahách, v rámci ktorých odvolací súd hodnotil dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, vychádzal zo skutočností bez toho, aby prejudikoval rozhodnutie vo veci samej, že predmetom konania vo veci samej je nárok na zaplatenie kúpnej ceny za nehnuteľnosti v sume 1.150.000 eur s príslušenstvom. Aby bolo možné v prejednávanej veci vyhovieť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, musí žalobca aspoň osvedčiť základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia, ako i obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia.

24. Žalobca podaným návrhom sleduje odstránenie obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený. Zatiaľ predbežne v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania by bolo predčasné tvrdiť, že nárok, ktorý si žalobca uplatňuje vo veci samej, t. j. nárok na zaplatenie sumy 1.150.000 eur, je očividne vylúčený. Žalobca svojou argumentáciou v žalobe podoprel svoj právny názor o dôvodnosti takejto žaloby, hoci žalovaná popiera prevzatie kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti odvolávajúc sa na to, že kúpna zmluva k predmetným nehnuteľnostiam bola uzatvorená len formálne a všetky vzťahy medzi stranami boli vysporiadané dohodu o urovaní, ktorej účastníkmi boli strany a JUDr. I. S.. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že žaloba vo veci samej je dôvodná, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Úspešnosť takejto žaloby, s poukazom na vyššie uvedené, nie je v tomto štádiu konania dosiaľ očividne vylúčená. Odvolací súd je preto toho názoru, že predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to osvedčenie nároku žalobcu uplatňovaného žalobou, je daný. Vo vzťahu k ďalšej základnej podmienke pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to o existencii obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje jej splnenie, nakoľko z hľadiska právneho došlo k obnoveniu vlastníckeho práva žalovanej k predmetným nehnuteľnostiam (viď rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžr/46/2011 z 17.1.2012) a predmetné nehnuteľnosti sú stále vo faktickej držbe žalovanej. Napriek tomu (vlastníctvu predmetných nehnuteľností žalovanou) podľa tvrdení žalobcu, žalovaná naďalej zadržáva kúpnu cenu za predmetné nehnuteľnosti a žalobca vystupujúci pôvodne v pozícii kupujúceho nemá k dispozícii peňažné prostriedky predstavujúce kúpnu cenu ako protihodnotu za nehnuteľnosti, ktoré mal získať kúpou od žalovanej a nenadobudol ani vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam. Navyše žalovaná v kúpnej zmluve zo dňa 23.3.2009 (čl. III., bod 5.) a v kúpnej zmluve zo dňa 20.2.2012 (čl. III, bod. 5.) potvrdila prevzatie kúpnej ceny, hoci to v rámci obrany v súdenom spore popiera a v nadväznosti na to žiadnym spôsobom nepreukázala existenciu akéhokoľvek iného majetku mimo predmetných nehnuteľností, vhodného na uspokojenie pohľadávky žalobcu na vrátenie kúpnej ceny 1.190.000 eur. Práve tieto skutočnosti zakladajú dôvodnosť obavy z ohrozenia výkonu budúceho rozhodnutia. Dôkazné bremeno na preukázanie existencie majetku vylučujúceho

obavu z ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia má totiž ten, kto mieni takto ochrániť svoj majetok pred hrozbou obmedzení plynúcich z povahy zabezpečovacieho opatrenia. Takouto osobou je v súdnom spore žalovaná, ktorá žalovaná ani v rámci odvolania neargumentovala ničím, čím by obavy žalobcu z ohrozenia uspokojenia jeho pohľadávky v budúcnosti rozptýlila, naďalej popierala obdržanie kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti a odvolanie odôvodňovala mimo iného najmä neopodstatnenosťou podanej žaloby. Práve preto bolo zriadenie sudcovského záložného práva na predmetné nehnuteľnosti dôvodné.

25. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej týkajúcej sa návrhu na zastavenie exekúcie vedenej u súdneho exekútora JUDr. Stanislava Laifera pod sp. zn. EX 2679/2012 odvolací súd uvádza, že účastníkmi sú JUDr. I. S. ako povinný a P. C. ako povinný, teda odlišné osoby ako strany sporu a preto tvrdenia o nevykonateľnosti exekučného titulu sú úplne irelevantné vo vzťahu predmetu sporu a požiadavke na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Rovnako nie je opodstatnená odvolacia námietka žalovanej, že exekúcia vedená u exekútora JUDr. Lukáša Liščáka pod sp. zn. EX 245/2016, ktorej účastníkmi sú Ing. R. G. ako oprávnený a žalovaná ako povinná, bude ukončená, vzhľadom na závery uvedené v bode 22. tohto uznesenia o nepreukázaní existencie iného majetku žalovanej vylučujúceho obavu z ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia.

26. Vychádzajúc z dosiaľ osvedčeného tvoriaceho obsah spisu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že základné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade boli splnené, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne zriadil záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, tak ako žiadal žalobca splnené boli a súd prvej inštancie návrhu správne vyhovel, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil bez toho, že sa zaoberal odvolacími argumentmi žalovanej, ktoré sa vzťahujú už na posúdenia nároku vo veci samej (tvrdenie žalovanej o nevyplatení kúpnej ceny, tvrdenia žalovanej o urovnaní sporných otázok v dohode o urovnaní zo dňa 8.2.2012).

27. O prípadnej náhrade trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).